

nogle flygtninges vedkommende kan betyde, at det bliver sværere at finde relevante job og uddannelsesmuligheder. Og så foretrækker vi naturligvis, at ministeren, hvis hun ønsker at slå en handel af med de fattige kommuner, gør det for sine egne og ikke for kommunernes penge.

Som sagt: Vi er skeptiske, men vi er ikke argumentresistente, og det eneste, jeg på nuværende tidspunkt kan give tilsagn om, er, at vi vil medvirke positivt til en god og grundig udvalgsbehandling.

Knud Erik Hansen (SF):

Det positive ved forslaget er, at det vil give flere kommuner bedre muligheder for at modtage flygtninge og indvandrere. Det er også positivt, at man særlig vil målrette midlerne til de kommuner, der er vanskeligt stillede.

Det er imidlertid meget uklart i forslaget, hvordan man reelt vil fordele midlerne, hvor problemerne reelt er, og hvordan man rent faktisk med forslaget vil komme problemerne reelt i møde. Vi synes også, det er et spørgsmål om, hvorledes man kan forene de to formål, altså at modtage flere flygtninge og målrette midlerne mod vanskeligt stillede kommuner. Vi ved i hvert fald, at der er kommuner, der har så store problemer, at der kan være brug for ganske særlige regler for disse kommuner, hvis de overhovedet skal løfte denne opgave.

Vi er positive over for lovforslaget, men har nogle enkelte spørgsmål om, hvorledes forslaget skal praktiseres. Det vil vi se videre på i udvalget.

Jeg skal sige fra Enhedslisten ordfører, hr. Keld Albrechtsen, som ikke kan være til stede, at Enhedslisten er på linje med de bemærkninger, jeg lige har afgivet her.

Mogens Andreassen (DF):

Ja, her har vi så endnu et lovforslag, der kommer ind under den samlede handlingsplan, som regeringen har fremlagt vedrørende bedre integration.

Formålet med lovforslaget er, at der skal etableres en tilskudsordning, der styrker landkommunernes mulighed for at medvirke til løsning af boligsociale opgaver, herunder modtagelse og integration af flygtninge. Det er endnu et eksempel på, at nu skal der virkelig fuldt tryk på integrationen i Danmark – altså efter regeringens opfattelse, bestemt ikke efter Dansk Folkepartis.

Ministeren skriver i lovforslaget, at der ved fordelingen af tilskud lægges vægt på, at den enkelte kommune i videst muligt omfang selv skal træffe afgørelse om, hvorledes kommunen vil medvirke til løsning af de såkaldte boligsociale opgaver. Der kunne det være interessant at høre fra ministeren, om der er så meget elasticitet i det, at nogle kommuner faktisk kan sige: Jamen vi vil slet ikke medvirke til det her, vi ønsker en normal boligfordeling, og derfor ønsker vi ikke, at der skal tages nogen specielle hensyn til folk, blot fordi de har en anden etnisk baggrund.

Jeg knyttede en hel del bemærkninger til L 207, som vi behandlede før, og mange af de bemærkninger kunne jeg gentage om dette lovforslag. Men jeg vil blot sige, at det er bevis nr. 2 i dag på, at regeringen ikke har forstået noget som helst af, hvad det drejer sig om. Det har vi jo også kunnet se i mange år af de forslag, som er kommet frem her i Folketingssalen på baggrund af regeringens handlingsplan.

Det er åbenbart sådan, at regeringen er stolt af, at man nu har fået startet en debat om, hvordan vi integrerer, og ikke en debat om, hvor mange vi skal integrere. Det er man faktisk ligeglad med. Jo flere, jo bedre, åbenbart, og derfor må vi meddele fra Dansk Folkepartis side, at vi heller ikke kan støtte dette forslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne med det samme sige, at intentionen med lovforslaget og dets indhold støtter CD.

Som fru Else Winther Andersen sagde, er der nogle uklarheder, og dem må vi prøve at drøfte mellem første og anden behandling. Men det afgørende er jo, at de positive konsekvenser og mindredgifterne og merudgifterne osv. kan man allerede læse om i forslaget.

Der står, at tilskudsordningen vil styrke særlig vanskeligt stillede kommuners muligheder for at medvirke til løsning af boligsociale opgaver, herunder modtagelse og integration af flygtninge. Der er altså, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, tale om en bestemt gruppe af kommuner. 140 kommuner har under 12.000 indbyggere, og de 105 af dem kalder vi de skæve. De er meget forskellige, de har meget forskellige vilkår, men adskillige af dem har faktisk – selv om de er trængt med hensyn til økonomi og indkomstgrundlag osv. – de nødvendige boliger og kan godt løse opgaven. Nogle af boligerne står endda tomme, men